

Brudmarsch från Nås efter modern,
upptecknad efter sonen, tobaksspinnaren E. Eriksson,
Falun, uppvuxen i Nås, av Karl Sporr
Ur Nils Andersson, "Svenska låtar", Dalarna

946. BRUDMARSCH

Denna och följande elva låtar äro upptecknade efter tobaksspinnaren *E. Eriksson* från Nås, numera bosatt i Falun. Eriksson, som var något skadad i vänstra handen, hade svårt att på fiolen i fullt tillförlitligt skick återge de olika melodierna, men genom att även sjunga dem sökte han på bästa sätt klarlägga det han ville ha fram. Några av sina låtar både sjunger och spelar han på ett typiskt gammaldags sätt, och med en tonskala vari kvartstoner fullt avsiktligt ingå.

Då Eriksson spelat marschen anmärkte han: »I de raka tonerna i början, som låta så enformigt, skall man 'vingla' så man får musik» d. v. s. man bör inlägga flera prydnadsfigurer, vilket var detsamma som att 'krusa'.

Låten hade varit Erikssons föräldrars brudmarsch. Han hade lärt den av modern, som sjungit den. (K. S.)